



ČESKÁ REPUBLIKA  
ROZSUDEK  
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyň JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobce **Veggie Fruit s. r. o.**  
se sídlem Kaštanová 1198, Jesenice  
zastoupen Mgr. Pavlem Čížinským, advokátem  
se sídlem Varšavská 714, Praha 2

proti

žalovanému: **Státní zemědělská a potravinářská inspekce, Ústřední inspektorát**  
se sídlem Květná 15, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 6. 2024, č. j. SZPI/CB179-68/2023

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

## Odůvodnění:

### I. Vymezení věci.

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Státní zemědělské a potravinářské inspekce inspektorátu v Praze (dále jen „SZPI“ nebo „Inspekce“) ze dne 30. 11. 2023, č. j. SZPI/CB179-56/2023, jímž byla žalobci za spáchání 4 přestupků z důvodu porušení povinnosti dle čl. 18 odst. 1 písm. a) (v případě porušení přílohy II) a písm. b) (v případě porušení přílohy V) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 396/2005, o maximálních limitech reziduí pesticidů v potravinách a krmivech rostlinného a živočišného původu a na jejich povrchu a o změně směrnice Rady 91/414/EHS, ve znění platném a účinném ke dni spáchání přestupku (dále jen „nařízení“) tím, že uváděl na trh potraviny nevyhovující maximálním limitům reziduí pesticidů, čímž se dopustil přestupku dle § 17 odst. 2 písm. a) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích ve znění účinném v době spáchání přestupků (dále jen „zákon o potravinách“ nebo „potravinový zákon“), za použití absorpční zásady uložena úhrnná pokuta podle § 17f písm. d) zákona o potravinách v souladu s ustanovením § 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „přestupkový zákon“) ve výši 600 000 Kč, dále povinnost uhradit náklady laboratorních rozborů ve výši 10 769 Kč (§ 3 odst. 7 zákona č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci (dále jen „zákon o SZPI“), jakož i náklady řízení ve výši 1 000 Kč (§ 95 odst. 1 přestupkového zákona ve spojení s § 79 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), a prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.

### II. Žaloba

2. Žalobce v žalobě prvně popsal skutkový stav a průběh správního řízení. V *prvním žalobním bodu* vznesl námitky proti posouzení jeho systému kontroly. Nesouhlasil s tím, jak žalovaný interpretoval rozsudek Nejvyššího správního soudu (NSS) ve věci č. j. 6 As 15/2017-39. Dle mínění žalobce z rozsudku vyplývá, že obviněný z přestupku, zakládajícího se na objektivní odpovědnosti, nemůže používat svého obchodního partnera/dodavatele jako alibi, za které se může schovat. To ale neznamená, že by příslušná kontrola musela být prováděna právě obviněným a nemohla být prováděna jeho obchodním partnerem/dodavatelem zboží. Pokud má dodavatel dostatečný a transparentní systém kontroly a jeho odběratel tento systém prověřil a pravidelně kontroluje jeho výstupy, pak je apriorní vyloučení možnosti liberace nesprávné. O takovém odběrateli nelze prohlásit, že by se „pouze spolehl“ na kontrolu prováděnou dodavatelem. Takový odběratel sice „sám kontrolu neprovádí“, ale má systém kontroly, neboť se seznámil s kontrolním systémem svých dodavatelů, sám jej pravidelně sleduje a nechává si pravidelně posílat výsledky kontrol objednávaných dodavateli. Právní názor žalovaného považoval za fundamentalistický a s ohledem na business model žalobce neudržitelný.
3. Žalobce dále namítal, že zboží dováží letecky, fyzicky se mu tak dostane do rukou až na letišti. V praxi tedy kontrolující osoby žalovaného vidí zboží dříve. Je-li přestupkem pouhé skladování vadného zboží, tak k tomuto skladování, a tím k eventuálnímu spáchání přestupku, dojde dříve, než má žalobce zboží ve dispozici. K tomu dále poukázal na kazivost čerstvého ovoce a zeleniny, kdy není reálné další nakládání s ním pozastavit do doby

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

výsledku laboratorních zkoumání. Časový aspekt je třeba vzít při posuzování splnění podmínek § 21 přestupkového zákona v potaz.

4. Žalobce považoval za xenofobní stanovisko žalovaného na str. 21 až 22 rozhodnutí, dle kterého je problémem kontrolního systému žalobce, že zkoušky probíhaly v laboratořích ve Vietnamu. Dle žalobce samotná skutečnost, že určitá instituce sídlí v zahraničí, včetně Asie, nemůže být bez dalšího důvodem proto, aby výstupy tohoto pracoviště byly apriorně odmítány. Žalovaný ani nenaznačil, v čem výsledky práce této zahraniční laboratoře zpochybňuje.
5. Podle žalobce není z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí na str. 21 zřejmé, co přesně žalovaný míní tím, že žalobcem předložené kontroly byly pouze namátkové. K tomu žalobce vysvětlil pojem namátková kontrola s tím, že obdobně postupují i české či německé kontrolní orgány. Jiné než namátkové kontroly není možné dělat z důvodu ekonomických/kapacitních i praktických, neboť kontrolované zboží se tím do určité míry poškodí. Opakem by byla kontrola každého jednotlivého kusu, to však u dovozu čerstvého ovoce a zeleniny není ani teoreticky možné.
6. Žalobce tvrdil, že se měl žalovaný blíže zabývat systémem kontroly nastavený dodavateli žalobce v zemích původu, se kterými je žalobce dobře seznámen, sleduje jej, vyhodnocuje a o jeho účinnosti neměl důvod zásadním způsobem pochybovat. K tomu navrhl konkrétní důkazy, žalovaný ale apriorně další zabývání se tímto systémem kontroly odmítl s odůvodněním, že jde o pouhé spoléhání se na dodavatele. To však představuje chybné právní posouzení této stěžejní otázky a ve svém důsledku nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí, pro kterou je třeba je zrušit.
7. Ve *druhém žalobním bodu* žalobce namítal likvidační/nepřiměřenou výši uložené pokuty. Odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, dle kterého výše pokuty nepřesahuje hospodářský výsledek za rok 2023 a žalobce může uhradit pokutu z cashflow, které má k dispozici, je v tomto směru značně schématické a paušalizující. Žalovaný měl zdůvodnit, že výše pokuty nebude likvidační, což se nestalo. Uvedl sice, že žalobce dlouhodobě není ve ztrátě, ovšem již nedodal, že jeho podnikání je do značné míry ekonomicky napjaté a jeho marže tak dosahuje jen cca 1 % obratu. Peněžní prostředky, kterými žalobce disponuje, jsou vzhledem k výši obratu rovněž velmi nízké a toto cashflow nezbytně potřebuje k udržení své platební schopnosti, neboť rezervy společnost nemá. Pokuta ve výši 600 000 Kč tak může být žalobcem uhrazena pouze tak, že přinejmenším část své činnosti omezí. Zda tím nevyvolá svou platební neschopnost, vedoucí následně k insolvenční likvidaci, je obtížné předjímat. Každopádně způsob, jakým žalovaný vypořádal jeho námitku ohledně likvidační výše pokuty, je velmi nepřesvědčivý a již jen proto je dalším důvodem pro zrušení jeho rozhodnutí.
8. Žalobce žádal, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

### III. Vyjádření žalovaného

9. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný argumentoval obdobně jako v odůvodnění svého rozhodnutí. Ve vztahu k první žalobní námitce zdůraznil, že vycházel přímo z 27 dokladů podkladů, předložených právním zástupcem žalobce dne 16. 11. 2023, týkajících se analýzy zboží od zahraničních dodavatelů žalobce, které žalovaný blíže specifikoval. Konstatoval, že z prostého porovnání dat žalobcem odkazovaných kontrol zboží ze strany jeho dodavatelů Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

a dat spáchání přestupků lze zjistit, že o jiné, než namátkové kontroly, jít nemohlo. Žalobce je sankcionován za přestupky spáchané ke dni 17. 7. 2022 (liči), 8. 2. 2023 (sladká bazalka), 28. 1. 2023 (touleň srdčitá), 28. 1. 2023 (klasnatka brvitá), přičemž k období „souvisejícím s obdobím páchání přestupků od 17. 7. 2022 do 8. 2. 2023, tedy za necelých 7 měsíců, nebyly žalobcem doloženy žádné kontroly, které by se týkaly těchto nevyhovujících potravin. V tomto období žalobce provedl 11 kontrol, ovšem u odlišných druhů potravin. Ostatní kontroly časově buď hluboce předcházely nebo následovaly po době spáchání přestupků. Kontrolu potravin touleň srdčitá a klasnatka brvitá žalobce nedoložil vůbec. Liči doložil za jiné období, proto žalovaný předpokládal, že dodavatelé žalobce nejspíš v období téměř roku a půl namátkové kontroly potravin liči neprováděli. Žalobce však tuto potravinu do ČR prokazatelně v daném období dovezl. K tomu žalovaný poukázal na podmínky liberace dle přestupkového zákona, na hmotnost jednotlivých potravin a s tím související možnost, aby se liči dostalo k vyššímu množství spotřebitelů. Obdobně žalovaný argumentoval ve vztahu k potravině sladká bazalka. Měl za to, že namítaná četnost kontrol má pouze ospravedlnit skutečnost, že žalobce sám zboží vůbec nekontroloval, ale spoléhal na kontroly u dodavatelů. To ovšem nesvědčí o jeho aktivním přístupu, který může být důvodem ke zproštění odpovědnosti, nýbrž o jeho pasivitě.

10. Žalovaný dále poukázal na judikaturu k § 21 odst. 1 přestupkového zákona a citoval z ní. Ohradil se proti tvrzení žalobce o xenofobním odmítání laboratorních dokumentů původem z Asie. Uvedl, že tyto se pojily k jiným potravinám, než u kterých byly zjištěny nedostatky, navíc neobsahovaly detailní informace o konkrétních laboratorních metodách, případně bližší identifikaci potravin, např. šarží, dobu a místem sklizně apod. K tomu žalovaný poukázal na judikaturu NSS k pojmu „vynaložení veškerého úsilí“.
11. K tvrzení žalobce o tom, že má jeho dodavatel dostatečný transparentní systém konstatoval, že sám žalobce tvrdí, že má systém kontroly, kterým kontroluje kontrolní systém svých dodavatelů. To ale nijak konkrétně nespecifikuje a nedokládá. Žalovaný apriorně obecně možnost liberace systémem kontroly u dodavatele nevyloučil. Nicméně, jak uvedl ve svém rozhodnutí, žalobce si v daném případě musel být vědom, že jím dovážené produkty lze považovat za rizikové z hlediska možného neplnění právních předpisů i toho, že údaje obsažené v protokolu o zkoušce z laboratoře sídlící ve Vietnamu nemusí být ve vztahu k vlastnostem dodaných produktů zcela spolehlivé. Tedy lze logicky vyžadovat ještě větší úsilí obviněného, aby zajistil soulad produktu s požadavky právních předpisů.
12. K tvrzení žalobce o skladování dovezených produktů žalovaný poukázal na to, že žalobce spáchal přestupky uváděním na trh formou skladování pro účely následného prodeje odběratelům. Jednalo se o potraviny nevyhovující maximálním limitům reziduí pesticidů. Tuto formu uvádění potravin na trh žalovaný zohlednil při posouzení závažnosti protiprávního jednání a hodnotil ji ve prospěch žalobce, neboť je to forma mírnější, oproti porušení právních povinností např. nabídkou prodeje či prodejem. K souvisejícímu tvrzení žalobce, že ke spáchání přestupku dojde dříve, než má zboží k dispozici žalovaný podotkl, že je to žalobce, kdo nese odpovědnost za bezpečnost jím dovážených potravin a je na něm, jakým způsobem bezpečnost potravin zajistí. K rychlé kazivosti dovezeného zboží žalovaný odkázal na judikaturu NSS a citoval z ní s tím, že žalobce žádný zde uváděný kontrolní mechanismus vůči svým dodavatelům nastaven neměl nebo to nikterak nedokázal. Pouze si nechával zasílat výsledky namátkových kontrol objednávaných svými dodavateli.
13. Závěrem žalovaný poukázal na to, že s žalobcem bylo v minulosti vedeno více správních řízení, kdy opakovaně uváděl na trh stovky kilogramů potravin nevyhovujících Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

požadavků na bezpečnost. V nyní projednávané věci byl sankcionován za několik dodávek v průběhu 7 měsíců, tedy zjevně nebyl schopen ani v průběhu delší doby zajistit, aby jím na trh v ČR nebyly dodávány potraviny ohrožující lidské zdraví. To svědčí o jeho zjevně nedostatečné snaze zaručit to, a naopak nesvědčí o tom, že by žalobce vynakládal veškeré úsilí, které bylo po něm bylo možné požadovat, aby přestupkům zabránil. S ohledem na to setrval žalovaný na svém stanovisku, že navrhované provedení svědeckých a účastnických výpovědí k prokázání systému kontroly nastaveného u dodavatelů žalobce by mohlo pouze potvrdit pro liberaci žalobce nedostatečná skutková tvrzení.

14. K tvrzené likvidační/nepřiměřené výši pokuty ve druhém žalobním bodu žalovaný poukázal na str. 22-23 svého rozhodnutí, kde se majetkovými poměry zabýval a hodnotil je na základě výsledků hospodaření ve výkazu zisků a ztrát v období 2021, 2022 a 2023. Pro úplnost žalovaný odkázal na platnou judikaturu NSS. Měl za to, že možný likvidační účinek pokuty vyhodnotil dostatečně a zabýval se předloženými podklady, neboť jiné relevantní aktuální podklady zohlednit nemohl- žalobce tyto listiny v době rozhodování totiž nevložil do sbírky listin obchodního rejstříku. Uvedl, že zohlednil, jaký žalobce generuje čistý obrát, jaké z tohoto obrátu generuje výsledky hospodaření a co z toho vyplývá. K tomu znovu poukázal na relevantní judikaturu správních soudů a NSS a citoval z ní.
15. Dle žalovaného je jeho rozhodnutí dostatečně odůvodněno, uložená pokuta sice zasáhne žalobce negativně do jeho podnikatelské sféry, sama ale nezpůsobí jeho platební neschopnost a nedonutí jej ukončit podnikatelskou činnost.
16. V podrobnostech žalovaný odkázal na své rozhodnutí, kdy rovněž neshledal porušení zásad přestupkového řízení, Ústavy ČR a Listiny základní práv a svobod.
17. Žalovaný žádal, aby soud žalobu zamítl.

#### **IV. Posouzení věci Městským soudem v Praze**

18. Soud o věci jednal bez nařízení ústního jednání postupem podle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť účastníci takový postup soudu akceptovali. Žalobce důkazy nenavrhoval, soud o nich proto nerozhodoval a vyšel z obsahu spisového materiálu, který si od žalovaného vyžádal.
19. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke jeho vydání, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
20. Soud předně uvádí, že neshledal žalobou napadené rozhodnutí, které s ohledem na ustálenou judikaturu správních soudů posuzuje ve spojení s prvoinstančním rozhodnutím inspekce jako jeden celek, nepřezkoumatelným.
21. Podle ustálené judikatury správních soudů a Ústavního soudu je rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů tehdy, jestliže správní orgán neuvede konkrétní důvody, o něž se jeho rozhodnutí opírá (srovnej rozsudek NSS ze dne 21. 12. 2006, č. j. 2 As 37/2006 - 63), nevypořádá se se všemi odvolacími námitkami (srovnej rozsudek NSS ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008 - 71), či neuvede důvody, proč nepovažoval za důvodnou právní argumentaci účastníka řízení a proč námitky účastníka považuje za liché, mylné nebo vyvrácené, (rozsudek ze dne 14. 7. 2005, čj. 2 Afs 24/2005, č. 689/2005 Sb. NSS). Aby

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

rozhodnutí nebylo nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů postačuje, aby námitky byly vypořádány i implicitně (srovnej rozsudek NSS ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016 – 64).

22. V nyní projednávané věci je zřejmé, že se žalovaný a správní orgán prvního stupně ve svých rozhodnutích zabývaly podstatou námitek žalobce a vysvětlily, proč je nepovažovaly za důvodné. Nebylo přitom nutné, aby se vypořádaly s každou dílčí jednotlivou námitkou, když proti námitkám žalobce postavily právní názor, v jehož konkurenci námitky žalobce nemohly obstát (obdobně nálezy Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, rozsudky NSS ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014 – 43, ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017 – 38).
23. Námitka není důvodná.
24. Mezi účastníky nebyl sporný skutkový stav, soud jej proto ověřil z obsahu spisového materiálu a přistoupil k vypořádání žalobních bodů. Při posouzení soud vyšel z následující právní úpravy:
25. Podle čl. 18 odst. 1 písm. a), b) nařízení (ES) č. 396/2005 *Produkty zahrnuté v příloze I nesmějí obsahovat od doby svého uvedení na trh jako potraviny nebo krmiva anebo od doby předložení zvířatům ke krmění žádná rezidua pesticidů převyšující: a) MLR pro tyto produkty stanovené v přílohách II a III.*
26. Podle § 17 odst. 2 písm. a) potravinového zákona v rozhodném znění *Provozovatel potravinářského podniku se dále dopustí přestupku tím, že a) nedodrží požadavky na bezpečnost potravin podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího požadavky na potraviny.*
27. Podle ustanovení § 21 odst. 1 přestupkového zákona v rozhodném znění *Právnícká osoba za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila.*
28. Pro úplnost soud dodává, že ke dni svého rozhodování ověřil, že pozdější právní úprava není pro pachatele, resp. žalobce příznivější.
29. Žalobce v *prvním žalobním bodu* brojil proti závěrům žalovaného a prvostupňového správního orgánu při posouzení kontrol dováženého zboží, resp. posouzení naplnění ustanovení § 21 odst. 1 přestupkového zákona. Jak vyplývá ze shora uvedeného znění ustanovení § 21 odst. 1 přestupkového zákona, žalobce se mohl úspěšně domáhat liberace daných přestupků, pokud by prokázal, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránil.
30. Mezi účastníky není sporu o tom, že žalobce sám zboží nekontroloval a činil tak prostřednictvím svého systému kontroly, neboť považoval za dostatečné, pokud má jeho dodavatel transparentní a úplný systém kontroly a žalobce jako jeho odběratel tento systém kontry prověřil a pravidelně kontroluje jeho výstupy. Nesouhlasil tak se závěry žalovaného a jeho interpretací rozsudku NSS ze dne 3. 5. 2017, č. j. 6 As 15/2017-39.
31. Podle stanoviska soudu však takový náhled žalobce nijak nesvědčí o naplnění ustanovení § 21 odst. 1 přestupkového zákona, neboť žalobce předložením 27 dokumentů v průběhu správního řízení nijak neprokázal, že by vynaložil veškeré úsilí, které bylo po něm možno požadovat, aby přestupku zabránil. Uvedenými dokumenty totiž žalobce nijak nepostihoval období od 17. 7. 2022 do 8. 2. 2023, kdy přestupky, za něž je v nyní projednávané věci sankcionován, spáchal. Tvrzení žalobce o tom, že může naplnit důvody liberace dle § 21 Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

odst. 1 přestupkového zákona tím, že bude pravidelně prověřovat a kontrolovat výstupy kontrol svých dodavatelů je současně v přímém rozporu s judikaturou Nejvyššího správního soudu, kterou žalovaný přiléhavě aplikoval. V již zmíněném rozsudku NSS č. j. 6 As 15/2017-39 totiž NSS k podmínkám liberace uvádí „*Podmínky liberace, k nimž se Nejvyšší správní soud vyjádřil v rozsudku ze dne 19. září 2014, č. j. 4 As 123/2014 - 33, č. 3139/2015 Sb. NSS, shrnul Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 1. září 2016, č. j. 10 As 167/2015 - 35, takto: »(i) důkazní břemeno ohledně liberačních důvodů spočívá na obviněném, nikoliv na správním orgánu; (ii) pro naplnění liberačního důvodu přitom nepostačuje pouhé spolehnutí se na kontrolu prováděnou dodavatelem; (iii) na uvedeném nic nemění skutečnost, že žádný právní předpis nestanoví prodejcem pohonných hmot provádět kontroly; (iv) roli nehrají ani případné náklady vyžadované pro provádění kontrol za účelem vynaložení „veškerého úsilí“ požadovaného zákonem; přičemž (v) provozovatelé čerpacích stanic mají možnost volby, jaká opatření mají provést k zamezení prodeje závadných pohonných hmot.«*“.

32. Soud se shoduje se žalovaným, že je z citovaného rozsudku zcela zřejmý požadavek, aby kontrolu prováděli sami odběratelé, tedy žalobce, nikoli pouze jejich dodavatelé. Nemohou tak obstát tvrzení žalobce o fundamentalistickém čtení citovaného rozsudku žalovaným, stejně jako poukaz žalobce na jeho business model, a na okolnost, že se při letecké dopravě zboží fyzicky dostane do kontaktu s ním až na letišti, jakož i poukaz žalobce na zvláštní povahu dováženého zboží (čerstvé ovoce a čerstvá zelenina, které se rychle kazí) a s tím související časový aspekt (skladování čerstvého ovoce a zeleniny po dobu probíhající kontroly).
33. Za případný v této souvislosti soud považuje postoj žalovaného, že je to právě žalobce, kdo nese odpovědnost za to, aby jím dovážené potraviny byly bezpečné ve smyslu zákona o potravinách, nikoli tedy, aby nevyhověly požadavkům na maximální limity reziduí pesticidů. Je na žalobci, aby jako odběratel dováženého zboží prokázal snahu zajistit kontrolní mechanismy vůči svým dodavatelům, což se však nestalo. Žalovaný v této souvislosti právem poukázal na rozsudek NSS ze dne 6. 4. 2017 č. j. 3 As 95/2016-64, kde se soud slovy zákona „vynaložení veškerého úsilí“ ve vztahu k potravinám podléhajícím rychlé zkáze výslovně zabýval a uvedl „...maso je výrobkem podléhajícím poměrně rychlé zkáze, což do značné míry znesnadňuje provádění jeho laboratorních vyšetření, aniž by přitom bylo znemožněno prodat je ještě před uplynutím doby minimální trvanlivosti. Patrně by proto nebylo možno po stěžovateli požadovat, aby při každé dodávce masa, které nese řádné označení potraviny zdravotně nezávadné, prováděl kontrolní odběry a maso začal nabízet k prodeji až při negativním výsledku testu na přítomnost zdravotně závadných látek. Zajisté po něm však lze požadovat, aby své dodavatele kontroloval alespoň v určitých časových intervalech (tzn. s určitou mírou pravidelnosti), například namátkovým odebráním vzorků potraviny a jejich vyšetřováním. Ačkoliv by tímto jednáním nemusel nutně docílit zabránění uvedení nikoliv nezávadné potraviny na trh v konkrétním případě (pokud by doba její minimální trvanlivosti byla opravdu kratší než doba realizace laboratorního vyšetření a potravina by byla prodána ještě před obdržením výsledku), prokázal by tím však snahu k zajištění alespoň určitého kontrolního mechanismu vůči svým dodavatelům, za pomoci kterého by se mohl v budoucnu vyhnout objednávání zboží od těch nespolehlivých.“
34. Soud přisvědčuje žalovanému, že pro naplnění liberačního důvodu ve smyslu § 21 odst. 1 přestupkového zákona by lze po žalobci spravedlivě požadovat, aby sám aktivně zjišťoval přítomnost reziduí pesticidů v potravinách a nesvěřil tuto kontrolu pouze svým

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

dodavatelům. To ostatně plyne z jiného rozsudku NSS ze dne 9. 4. 2020 č. j. 5 As 47/2019-36, kde se výslovně uvádí „Z hlediska neuplatnění liberačních důvodů je proto rozhodující, že se stěžovatel spoléhal na prohlášení poskytnutá jeho dodavatelem, aniž by jakkoliv sám aktivně zkoumal, případně se alespoň pokusil zjistit přítomnost zakázaných látek v číroku (podtržení přidáno žalovaným). Lze proto konstatovat, že stěžovatel nevynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Přítomnost důsledného kontrolního mechanismu by umožnila zkoumat, zda jeho vytvořením a dodržováním stěžovatel vynaložil veškeré úsilí, které bylo od něho možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Jinými slovy, v takovém případě by bylo možné uvažovat o uplatnění liberace. V situaci, kdy uvedený mechanismus stěžovatel vůbec neměl a obsah číroku sám nijak nezkoumal, a to i za situace, kdy kontaminaci bylo možné odhalit pouhou senzorickou kontrolou obilovin, nepřichází možnost liberace v úvahu. Rovněž ani skutečnost, že by případná kontrola obsahu číroku na zakázané látky byla finančně náročná, nemůže být důvodem pro uplatnění liberace.“

35. Nedůvodným soud shledal i žalobní tvrzení o xenofobním počínání žalovaného a jeho apriorním odmítání laboratorních dokumentů původem z Asie. Podle odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí vzal totiž žalovaný v úvahu, že si žalobce musel být vědom, že se jedná u dovážených potravin o potraviny rizikové z hlediska možného naplnění právních předpisů, a že údaje v protokolu o zkoušce laboratoře sídlící ve Vietnamu nemusí být ve vztahu k vlastnostem potravin zcela spolehlivé. Uvedené tak neznamená apriorní odmítnutí laboratorního výstupu laboratoře z Asie, resp. Vietnamu, jak žalobce tvrdí.
36. Pokud žalobce v souvislosti se svým business modelem a dovozem zboží leteckou dopravou poukazoval (i) na to, že jeho přestupkem bylo „pouhé skladování vadného zboží“, soud k tomu uvádí, že žalovaný tuto formu, resp. způsob spáchání přestupku zohlednil při stanovení výše pokuty, neboť ji považoval za mírnější formu porušení právní povinnosti, než je tomu u nabídky prodeje či samotného prodeje.
37. Za podpory judikatury, kterou žalovaný pro svou argumentaci správně použil, je z uvedeného zřejmé, že neobstojí ani tvrzení žalobce o tom, že byl žalovaný povinen se blíže zabývat jeho systémem kontroly. Možnosti liberace ve smyslu § 21 odst. 1 přestupkového zákona ve spojení s výše zmíněnou judikaturou Nejvyššího správního soudu takové stanovisko žalobce jednoznačně vyvrací.
38. Námitka není důvodná.
39. Relevantními soud neshledal ani námitku *druhého žalobního bodu*, v němž žalobce tvrdil likvidační, resp. nepřiměřenou výši uložené pokuty. Soud v této souvislosti poukazuje na odůvodnění výše pokuty tak, jak je zachyceno na str. 17 až 18 prvostupňového rozhodnutí a na str. 22 až 27 rozhodnutí žalovaného. Jak již bylo výše uvedeno, soud hledí na obě rozhodnutí správních orgánů jako na jeden celek a takto i o žalobní námitce, obdobné námitkám odvolacím, uvažil. Z odůvodnění rozhodnutí správních orgánů je zřejmé, že určily druh a výměr trestů v souladu s § 37 a následující přestupkového zákona za použití relevantní judikatury Nejvyššího správního soudu. Zohlednily přitom svou povinnost přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům a pachatele (rozsudek NSS ze dne 20. 4. 2010 č. j. 1 As 9/2008-133 a ze dne 18. 1. 2018 č. j. 9 As 59/2017-52).
40. Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí k nově uplatněné odvolací námitce o likvidačním účinku pokuty usoudil na majetkové poměry žalobce z veřejně dostupných listin (finanční výkazy – rozvaha a příloha k účetní závěrce k 31.12. 2021, 2022, 2023, výkazu zisku a ztrát

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

k 31. 12. 2021 a 2023 a přiznání k dani z příjmu právnických osob za zdaňovací období roku 2023), neboť žalobce sám jiné podklady neposkytl. Svá zjištění z těchto dokumentů pak podrobně rozebral, zhodnotil (str. 22 až 23 žalobou napadeného rozhodnutí) a na tomto podkladě dospěl k závěru, že uložená pokuta ve výši 600 000 Kč sice zasáhne žalobce negativně do jeho podnikatelské sféry, ale sama nezpůsobí jeho platební neschopnost, nedonutí jej ukončit podnikatelskou činnost a nemůže se tedy tak stát na dlouhou dobu jediným smyslem této činnosti splácení pokuty. Konstatoval, že tím není dána ani další podmínka likvidačních účinků pokuty ve smyslu usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 4. 2010 č. j. 1 As 9/2008-133.

41. Oba správní orgány rovněž zohlednily souběh čtyř přestupků v souladu s absorpční zásadou podle § 41 odst. 1 přestupkového zákona a postihly přestupek nejpřísněji trestný (přestupek č. 1 dle sazby § 17f písm. d) potravinového zákona za nějž lze uložit pokutu až do 50 milionů Kč).
42. Správní orgány hodnotily také povahu a závažnost spáchaných přestupků dle § 38 přestupkového zákona, kdy vyšly z významu státem chráněného zájmu (§ 38 písm. a), tedy posláním potravinového práva chránit zdraví spotřebitelů před (v případě žalobce) nadlimitním výskytem reziduí pesticidů v potravinách. Hodnotily i následky protiprávního jednání (§ 38 písm. b), kdy v neprospěch žalobce zohlednily okolnost, že spotřebitelé mohli být nákupem takových potravin poškozeni v ekonomické sféře.
43. Správní orgány dále uvážily, že se přestupky č. 1, č. 2 a č. 3 týkaly celkově vysokého množství potravin, potenciálně tak mohlo dojít k poškození v ekonomické rovině u vysokého množství spotřebitelů. Zabývaly se také způsobem spáchání přestupku (§ 38 písm. c), kdy hodnocení prvostupňového správního orgánu žalovaný doplnil v tom smyslu, že byl žalobce dovozcem do EU a byl primárně odpovědný za soulad daný potravin s požadavky právních předpisů. S ohledem na to, že však nemohl v odvolacím řízení zhoršit postavení žalobce, žalobci tento jeho závěr nepřítížil. Oba správní orgány se shodly na vysoké závažnosti protiprávního jednání žalobce, uvážily o něm ve smyslu § 38 písm. d), hodnotily polehčující a přitěžující okolnosti dle § 39 a 40 přestupkového zákona a zohlednily také, že se žalobce dopustil čtyř přestupků v souběhu. Neopomněly přihlídnout též k povaze činnosti žalobce dle § 37 písm. g) přestupkového zákona. Ostatní kritéria § 37 a následující přestupkového zákona pak neshledaly relevantní s ohledem na skutkový stav v projednávané věci.
44. Správní orgány se zabývaly i možností upuštění od potrestání (§ 17i odst. 2 zákona o potravinách a § 43 přestupkového zákona). Ve shodě dospěly k závěru, že pro aplikaci těchto zákonných ustanovení nejsou splněny podmínky, neboť se jedná o přestupky závažné a samotné projednání věci před správním orgánem k nápravě obviněného nepostačí.
45. Podle stanoviska soudu inspekce a žalovaný hodnotili skutkový stav v nyní projednávané věci, důkladně, podrobně, zabývali se jednotlivými aspekty za použití právních předpisů, neopomněli zohlednit žádné relevantní právní ustanovení. Jejich závěry při stanovení výše pokuty soud považuje za přesvědčivé a plně dopadající na zjištěný skutkový stav. Soud jejich závěrům nemá co vytknout a pro stručnost na ně odkazuje.
46. Námitka není důvodná.

## V. Závěr a náklady řízení.

47. Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

48. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého *nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li úspěch jen částečný, přizná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů*. Žalobce nebyl ve věci prosně úspěšný, žalovanému správnímu orgánu, který měl úspěch však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

#### **Poučení:**

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 27. ledna 2025

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.  
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.